

„EDINOST“
Izide po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob ponedeljkih, četrtekah
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec 1. —, izven Avstrije 1.50
za tri mesece 3. —, za pol leta 5. —
za leto 10. —
Naročnice je plačevati naprej na naročbo
kroz prišleane naročnice se sprava na
ozira.
Posrednice številk se dobivajo v pro-
dejalnici tobaka v Trstu po 22 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifi v petiču; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnica in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sorejema. Rokopisi se ne vračajo.

Natučnine, reklamacije in oglaš spro-
jeva izpravištvu ulica Molino pie-
colo št. 3, II. nadst. Naročnice in oglaš
je plačevati leco Trst. Odprta reklama
cila se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Te dni pričnemo razpošiljati poštne nakaznice, iz katerih je razvidno, koliko dolguje vsak na zastani naročnici do 31. marca t. l. Glede na to, da imamo ravno letos izvanredno ogromne troške, prosimo čestite gg. naročnike, da blagovole doposliti zastano naročnino; in ozirom na to, da se naročnina v naprej plačuje, tudi po mogočnosti predplačilo za drugo četrtletje. Kdor nam do konca tekočega meseca ne doloži zastane naročnino, temu bomo primorani ustaviti list.

Upravištvo „Edinosti“.

Nismo padli!

Porušilo nas je sicer dne 18. t. m., na dan volitve, krdele nasprotnikov, različno po svojem mišljenju in po svojih težnjah, ali zložno v svojem sovražstvu do nas Slovencev, nadvladalo nas je na volišču število — glasovnic.

Ali mi nismo padli. Kar je našega, se je borilo junaki, ta je sedaj, po volilnem porazu, bolj naše nego je bilo kdaj poprej. Rekli smo že, da številk govore, glasovi, ki so bili oddani po okolici za našo domovinsko stvar.

Suhe številk so najboljši argument, ali do prave veljave je prišel ta argument, ako so se mu pridružili vnani pojavi pravega, pristnega srčnega mišljenja širšega naroda. Vesti, ki nam prihajajo od vseh strani naše okolice, nam poročajo o takih elementarnih pojavih slovenskega rodoljubja. Slovensko poštenje in slovenska narodna zavest slavi sedaj, po porazu, svoje najsijajnejše triumfe. Taka ni bila naša okolica še nikdar. Ne mislimo tu na izgred, ki so se dogajali te dni po vsej okolici, ampak mislimo na solze, ki so rosile te dni po okolici in ki so izvirale iz ljubezni do teh domovinskih tal. Solza, ki je povodom narodne nesreče porosila iz očesa sivolasnega starčka, solza iz očesa žene, ne brigajoče se sicer za političke in narodne borbe — to je biser, to nam je talisman, taka solza nam je jamstvo, da nismo padli!

Pregovor pravi, da le tisti narod je izgubljen,

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Gospa Dobsonova je bila takoj pripravljena pomagati — ne rečem, da bi bila na prodaj, a ta mala gospa je strastno ljubila strast: nagnjenje do romantičnih spletk. Omožena z zdravnikom za zobe, ki jo je pretepal, in radi tega v svojem zakonu sila nesrečna, je imela vse soproge za grozodejce, in posebno ubogi Risler se jej je zdel grozen trinog; njegova žena je imela po njenem menenju popolno pravico, črtiti ga in varati.

Bila je delavna in jako koristna zaupnica. Dvakrat ali trikrat na teden je prinesla karto za ložo v veliki ali pa v italijanski operi, ali pa za kakšno tistih malih gledališč s kakovo priljubljeno igro, katerim na ljubo marsikako sezono „ves Pariz“ prepotuje Pariz. Risler je mislil, da te karte prihajajo od gospe Dobsonove, ki je v gledališčih za petje dobivala toliko brezplačnih sedežev, kolikor jih je le hotela. Nesrečnež niti mislil ni, da je najmanj teh lož za premijero kake igre, ki je bila baš v modi, njegovega družnika čisto stala deset ali petnajst luid'orov. Res ni bilo nič lag-

ki je obupal na samem sebi. Ako je res tako, potem smemo reči v tolažbo sebi in vsemu narodu slovenskemu, da naš narod na tržaškem ozemlju ni izgubljen! Ta narod je pokazal na dan volitve, in je pokazal vse te dni, ko so se vsa srca krčila v ljuti boli, da hoče živeti, da se hoče boriti za dragoceno dedščino, vsprejeto od svojih očetov, za zlato narodnost svojo. Po vsej okolici, po noči in po dnevi, se je prepevala te dni visoka pesem o slovenskem rodoljubju. Te dni se je izvršil čudež po naši okolici: narodnega nasprotnika ne najdeš nikjer, tudi če bi ga iskal se svetilnico.

Hitro je vršila tu Pravica božja svojo sveto oblast: komaj nas je tuja zloba porušila na tla in niso še odzveneli huronski kriki krivičnih ljudij, že nam je došla tolažba: porušeni so se dvignili zopet! Uprav čudovito je narodna nesreča delovala na naše okoličane: stisnila in pomnožila je njih vrste. Celó taki, ki niso bili dosedaj v naših vrstah — seveda bolj vsled zaslepljenosti, nego pa zlobe — pridružili so se našim in stoje sedaj z našimi, rama ob rami. Moč javnega menenja je kar popihnila s pozorišča onih 500 okoličanov, ki so pripomogli se svojimi glasovi do narodne nesreče.

In tako stojimo zopet, pripravljeni na vztrajno borbo za svoja narodna prava. Le za hip nas je pripognila sovražna sila, a padli nismo, kakor so meili nasprotniki. Mi stojimo sedaj zopet, in še oni, ki niso stali z nami do sedaj — ustajajo.

Mi nismo padli, to naj si zapomni najnovejša koalicija tržaška! Nepotrtega duha in dobrih nadami zremo v bodočnost, opiraje svoje nade na sočutstvovanje rojakov širom domovine. Sosebno pa se obračamo do gospodov državnih poslancev vseh slovenskih pokrajin: usmilite se nas, ki smo ostali brez zastopnika! Poglejte na nas tu doli, na narodne trpine! Pogled na nas vam mora omehčati srce, da pozabite enkrat na medsebojne boje. V imenu svete narodne stvari, v imenu domovi e Vas rotimo: ne pobijajte se med seboj, ko nas že tako ljuto tepe ukupni nasprotnik! Mi nismo padli, ali tie-

ljega, nego varati takega soproga. Njegova brezmejna lahkovernost je mirno sprejemala vse te laži, in poleg tega ni poznal tistega hinavskega sveta, v katerem je njegova žena že pričela biti znana. Spremil je ni nikdar. O tistih redkih slučajih, ki jo je v začetku njiju zakona vodil v gledališče, je sramotno zaspal, ker je bil prekrotak, da bi se bil bavil z občinstvom, ter je prepočasi umeval, da bi se bil zanimal za igro. Zategadelj je bil gospe Dobsonovi na vso moč hvaležen, da ga je nadomestovala pri Sidoniji. Saj je to delala na tako lep način.

Kadar se je njegova žena zvečer, v krasni opravi, odpravljala, motril jo je z začudenjem, ne da bi slutil, koliko stanejo toalete, še menj pa, kdo jih je plačal, in brez vsakere sumnje čakal je pri kaminovem ognju, veselo govore sam pri sebi: „Kakó se mora pač zabavati!“

V spodnjem nadstropju, pri Fromontovih, se je vršila ista igra, a z drugačnimi ulogami. Tu je bila mlada gospa tista, ki je ostajala doma. Vsaki večer so se pol ure po odhodu Sidonijnem odprla velika vrata za Fromontov voz: gospod se je peljal v klub. Kdo bi prigovarjal temu? Saj je kupčija zahtevala takó. V klubu, pri igralni mizi, tam se sklepajo velike kupčije, in človek mora na vsak način iti tja, ako noče škodovati veljavi svoje

bamo Vaše pomoči, da ne obnemoremo v težkem boju. Do Vas, dragi rojaki, obračamo zaupljivo svoje oči. Nismo še padli; in ako bomo videli, da imamo na svoji strani Vašo pomoč in Vaša srca, potem Vas bomo mogli zagotoviti, da ne pademo nikdar!

In Ti, mož, Ti oče okolice tržaške, nikar ne kloni duhom! Ponosen bodi, kajti redki so možje, ki bi jih obsipal narod toliko ljubeznijo in prisrčno udanostjo. Blagor Tebi! Najnovejša tržaška koalicija pošlje sicer na Dunaj druzega moža mesto Tebe, ali zastopnik naše okolice ostaneš le Ti in nikdo drugi. Oni mož je tuj okolici in okolica je tuja njemu, med Teboj in okolico pa obstoji neporušna vez — vez krvi in srca! Kakor hvaležni otroci prosimo Te, izkušeni voditelj naš: ne zapusti nas, ostani nam na čelu! Pod Tvojo zastavo hočemo stati nepremično v slovenski zvestobi, pod Tvojo zastavo si hočemo izvojevati končno zmago! Vse svoje nade stavimo v Onega, ki je nad oblaki, v mili narod slovenski in — v Tebe, mili prvak in voditelj naš. Slava domovini slovenski, slava naši okolici, slava Ivanu Nabergoju!!

Le elezioni nel Comune forese di Paugnano.

Odgovor istrskemu listu „L'Istria“ z dne 6. marca t. l.

Pomjan, dne 17. marca 1897.

(Zvršetek.)

Zakaj pa toli pekó italijansko gospódo prvotne volitve v Pomjanu? No, to nam pravijo sami: ker so hoteli imeti svojega poslanca tudi v četrti kuriji, in pa najbrže tudi zato, ker so trošili toliko tisočakov, pa vse — zastonj. Gospodje! Dne 16. t. m. so goreli vaši tisočaki po hribih in dolinah! — Volitve za V. kurijo so si zagotovili z znanimi sleparijami, nasiljem, sploh s krivicami vsake vrste. Na enak način so si tudi povsod pridobili volilne može za IV. kurijo, kjer so imeli svojo komisijo. Toda v Pomjanu jim ni šlo prav

tvrdke. Klara je to verjela do pičice. Kadar je soprog odšel, bila je jeden hip zelo žalostna. Takó rada bi ga bila obdržala pri sebi, takó rada bi bila ob njegovi roki šla k skupni zabavi. Toda pogled na otroka, pred kaminom kramljajočega in kričečega in pri slačenju mahajočega z malimi, rožnimi nožicami, je kmalu zopet upokojil mater. Potem pa jej je tudi prišla na pomoč velika beseda „kupčija“, ta državni vzrok trgovcev, takó, da se je voljno udala svoji usodi.

Georges in Sidonija sta se dobivala v gledališču. Njiju prvi čut, kadar sta se našla, je bilo čuvstvo zadoščene preširnosti. Vzbujala sta pozornost. Sidonija je bila sedaj v istini zala: nepravilni obrazek, ki je potreboval vseh skrajnostij mode, da je napravil pravi svoj učinek, prisvojil si jih je s toliko spretnostjo, da je človek mislil, da so iznajdene navlašče za njo. Čez nekaj minut sta se dvignila, in gospe Dobsonova je sama ostala v loži.

V Avenue Gabriel sta si bila najela majhno stanovanje, baš pri okroglišču elizejskega polja (Champs-Élysées), prav kakor so sanjarile devotke pri gospodičini Le Mire — dve krasno opravljeni, pokojni sobi, kjer je njiju ljubezen divotno uspa-vala tihota bogatih predmestij, motena samo od rahlega šuma drdrajočih vozov. (Pride še.)

po sreči. Propali so po vsi pravici, sedaj se pa pritožujejo, da se jim je godila krivica. Uboga „krivica“, kako zlorablja celo tebe! Ker je gospoda dobro znala, da s pomočjo volilne komisije ne doseže ničesar, poskusili so z denarjem. Zlobni jeziki trdijo, da so za volitve v Pomjanu potrosili nad 3000 gld.! Ali je to res ali ne, ne znamo, slutimo pa, da bi moglo biti res, saj tako nekako sklepamo iz govorjenja njihovih prodancev. Može namreč, ki so bili dobro plačani za svoje glasove, ne morejo molčati od samega veselja. Gospodje, pozivljamo vas torej, ako imate še kaj poštenja v sebi, odgovorite nam na sledeča vprašanja:

Ali niste ponujali dvema izmed naših po svojem agitatorju 500 gld., ako zavrnete domov vsaj 20 naših volilcev?

Ali niste plačevali posamičnih glasov po 1 gld., 2 gld. 2.50 gld., 10 gld. itd., sploh toliko, kolikor je kedo zahteval? To vedo povedati može, ki so bili plačani. Hočete imena? Toda imena onih, ki so prejeli, in tudi onih gospodov, ki so delili.

Ali niste dvema naših volilnih mož ponujali, zopet po svojih agitatorjih, vsakemu po 300 gld., da ostaneta doma?

Zakaj ste zaprli dva naših volilcev, jednega iz Glema, drugega iz Krkavc? Mož iz Glema je bil 3 ure zaprt, potem so ga vaši — „lovski psi“ odveli daleč pod Pomjan proti domu ter mu vsilili 50 kr., dasi jim je vaš „bog“ dal zanj 1 gld. — Zažugali so mu pa, da ga ubijejo, ako se vrne. Volilce iz Krkavc ste ponujali 80 gld., da gre z vami, ali pa, da ostane doma. Hočete vedeti imena? Seveda obeh strank.

Zakaj ste imeli v neki hiši v Pomjanu dva volilca zaprta dva dni in dve noči? Zakaj so vaši „lovski psi“ žugali gospodarju te hiše, da, ako jih spusti, mu ponoči hišo vsujejo?

Zakaj ste priveli ednega volilca iz Zabavij v Pomjan s pretvezo, da njegov tast umira in da hoče storiti poslednjo voljo. Seveda je bila to laž, a moža ste jimeli vendarle prvi dan zaprtega. Znateli, da ste dvema iz župnije Šmarje dali za glasova 50 gld.? — Kako se je mogel predrzniti vaš voditelj, da je vprašal g. volilnega komisarja, če bi smeli voliti volilci iz Kopra, imajoči svoja posestva pod občino Pomjan? Dobro ste vedeli, da teh imen ni bilo v listi upisanih, da bi torej volili nezakonito, a vendar ste poskušali. Mislili ste najbrže, da ste pri Sv. Mihelu v Lazaretu, kjer ste aleparsko pridobili šest volilnih mož za IV. kurijo. Gospoda! Kako se izdajate! S tem ste pokazali, da bi tako delali, ko bi imeli volilno komisijo v roki. Ali se smešite pred svetom: pritožujete se, da se je vam krivica godila, med tem pa lažete tako očitno, da bi vi sami delali krivico, ko bi le mogli.

Sicer bi imeli še došti vprašati vas, a čitatelji naši bodo že tako utrujeni, siti do grla od samih vaših nezakonitostij, ki ste jih storili ob času volitev, ali jih vsaj mislili storiti.

Konečno mi ne apelujemo do vašega poštenja, ker ga sploh nimate: ta lepa čednost ni doma v vaši stranki. Da bi vi v resnici pošteno postopali o volitvah, gotovo propadete povsod, še celo po mestih. Tudi ne zahtevamo, da bi nas ne mrzili in zasmejovali po časnikih, ker vam pošten človek itak ne verjame. Javno in povsem opravičeno pa zahtevamo, da povrnete javno odvzeto in žaljeno čast vsaj onim, ki so bili na naši volitvi čuvarji zakona! To, kar delate vi, imenujemo mi časnikarsko lopovstvo. Kaj je deželni odbor, ako je „L' Istria“ res njegov organ — pišemo „con riserva“ — tako neomejen gospodar v deželi? Kaj ni nikogar, ki bi prepovedal in preiskoval neosnovane, ostudne laži v časniku „L' Istria“ dne 6 marca t. l. št. 790? Ali naj poklicani krogi v Trstu res trpe javno taka žaljenja? Kaj ne: „osar tutto!“

Gledé vsega tega pa, kar smo pisali v pričujočem članku, vas pozivljamo „poštene“ gospodje še enkrat, odgovorite nam javno. Pokažite nam javno mrtvaške liste vseh onih 20 in še več mrtvecev, ki so volili pri zadnjih volitvah za IV. kurijo, oziroma imena onih „pseudo elettori“, ki so volili zanje! Ako hočete, vam preskrbimo mi na svoje lastne stroške uradne mrtvaške liste vseh teh mrtvecev, ki so ostali iz grobov, in prišli na volišče! Samo z imeni venkaj! Te mrtvaške liste

smo pripravljeni deponirati na slav. c. kr. okrajnem glavarstvu v Kopru! Več ne moremo storiti. — Sicer je pa bila menda stvar drugačna. Za vas je bil najbrže vsaki naš poštene volilec smrt vaši gujili stranki. Menda se je „kupljeno meso“ že osmradelo. Pobiti in poparjeni ste šli drugi dan proti domu, oziraje se nazaj proti Pomjanu po svojih zgubljenih tisočakah, in ker je bil že mrak, ste najbrže videli onih 20 in še več mrtvecev, ki so preganjali vas, „poštene“ ljudi. Dà, dà:

„Mi ustajamo

In vas je — strah!“

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 22. marca 1897.

„Po volitvah“. Pod tem naslovom je priobčila „Triester Zeitung“ od minole sobote uvoden članek. Čuden članek to, kakoršnega morejo poroditi le tržaške razmere. Pri nas so res mogoče ne le neverjetne, ampak tudi nemogoče stvari. Po vsem, kar se je dogodilo v Trstu v zadnjih časih — po vseh bojih, po tolikem zasramovanju, ki so je morali pretrpeti ravno tisti može, ki stoje za hrbtom „Triesterice“, po groznem porazu, ki ga je doživela stranka, ki je trdila vedno, da je nositeljica avstrijske misli v Trstu; potem, ko je stranka jeze in sovražstva ter ljutega proganjanja slovenskih državljanov pogazila in poteptala vse, kar jej je prišlo nasproti: oglasila se je „Triesterica“ z zatrdilom, da je popolnoma zadovoljna z možmi, ki pojdejo na Dunaj zastopat tržaško mesto, z možmi, ki odrekajo vsakršno pravo avtohtonemu slovenskemu prebivalstvu na ozemlju tržaškem. Sedaj vemo: stališče rudečega, fanatičnega progressa, stališče skrajne nestrpnosti nasproti Slovincem, to stališče je vsprejela tudi „Tr. Ztg“. Ako piše nadalje „Triesterica“, da so sedaj pojavi življenja našega mesta (Lebensäusserungen unserer Stadt) spravljene v soglasje z življenjem vse države, da so torej vse gnusne demonstracije zoper Slovence iz zadnjih dni v soglasju s koristmi države — potem je to le naravna posledica one konvulzije, ki se je zasnova v Trstu v najnoveji čas. Sedaj verujemo, o čemer se govori po vsem mestu: da je vodja konservativcev, predsednik trg. zbornice, baron Reinelt dal progressovcem nekoliko tisočakov za volilno borbo, da je za nekega progressovskega prvaka poplačal nekoliko tisočev dolga, ter da se je sporazumno med konservativci in progressovci došlo na burt za strmoglavljenje avstrijskega patrijota Nabergoja — bivšemu garibaldincu v prid! Sedaj nam je jasno marsikaj, kar se je godilo na dan volitve; sedaj nam je jasen tudi naš pad, sedaj nam je jasno — vse!

„Triester Zeitung“ spremlja najskrenejšimi željami progressovske moze, odhajajoče na Dunaj; povsem naravno je, da pri tem nima niti jedne same tolažilne besede za tržaške občane slovenske narodnosti. Jedina naša tolažba je ta, da se ne suče ves svet okolo tržaške osi.

Državnozbornske volitve. V soboto so volila mesta na Nizje-avstrijskem. Na Dunaju je bilo izvoljenih 9 antisemitov in nijeden liberalce. Pač pa je trebalo ožje volitve za štiri mandate v notranjem mestu in v okraju Leopoldstadt. Ožja volitev se vrši danes. Ako se ne posreči liberalcem rešiti te mandate, potem ta bankrotna stranka ne bo imela nijednega zastopnika v vsej osrednji pokrajini, kajti tudi v drugih mestih Nizje-Avstrije ni bil izvoljen nijeden liberalce, ampak eden krščanski socijalist in 3 člani nemške ljudske stranke. In tudi če so rešili danes liberalci koji mandat, je udarec zanje že to, da si morajo še le v ožji volitvi priboriti mandate v taki skupini, kakoršno je mesto dunajsko, v skupini, v kateri so bili še pred kratkim neomejeni gospodarji.

Trgovinske zbornice na Češkem so izvolile 4 Mladočehe in tri nemške naprednjake.

Veleposestvo na Kranjskem je izvolilo dva Nemca: grofa Auersperga in barona Schwegla. To je žalostno tembolj, ker nemškutarski veleposestniki na Kranjskem zmagujejo — brez boja. Ali slovenske stranke ne občutijo te — nečasti?

Mesta na Štirnem so izvolile jednega — jednega celega — liberalca, 3 člene nemške ljudske stranke in 1 nemškega nacionalca; mesta na

Tirolskem 1 nemškega liberalca in 2 nemška konservativca.

Dalmacija je dobro osnažila svojo hišo: tudi mesta so izvolila same Hrvate in Srbe v zmislu sklenjenega kompromisa. Dalmacija je popolnoma povrnjena sama sebi, to je sad našega sporazumljenja. Ergo: močni smo, ako smo jedini, in lahko smo jedini, ako le — hočemo!

Homatije na Vstoku. Iz Carjagrada je došla ta-le vest: Na grško-turški meji je sedaj zbranih 112 bataljonov turške pehote, 12 polkov konjištva in 30 baterij topništva, vsega okolu 80.000 mož. Tej vojski pa da morejo Grki staviti nasproti samo 25.000 mož. (Treba je naglasiti, da ta vest prihaja iz turškega vira, torej jo je treba vsprejeti zelo nezaupno. Uredn.)

Avstrijski poslo-upravnik v Atenah, grof Szechenyi, izjavil je grškemu ministerstvu za zunanje stvari, da je avstrijska oklopnica „Sebenico“ streljala zaradi tega na grško ladijo, ker je ista po vsej sili hotela dotakniti se ozemlja, katero so bile zasele velesile. Predno pa je pričelo streljanje, da je „Sebenico“ pripravila vse potrebno, da reši grške mornarje.

Pariška „Agence Havas“ javlja: Glasom s Krete došlega poročila so voditelji upornikov, vaški načelniki in odličnjaki krečanski sklenili odpisati spomenico grški vladi in poveljnikom evropskih eskader. V tej spomenici naglašajo, da je jedina želja krečanskega prebivalstva: združenje Krete z Grško.

Iz raznih pokrajin Krete so došli pozivi kralju Juriju, da naj nikar ne umakne grških vojakov s Krete. To so priobčili načelniki upornikov tudi poveljnikom evropskih eskader.

Različne vesti.

Umrli je v Voloskem gospa Filipina Jakobova Stanger, mati deželnega poslanca in odvetaika dr. Stangerja. Naše sožalje.

Nemiri v okolici. Iz Barkovelj nam poročajo, da tam ni niti za najmanje znamenje ponehalo razburjenje, nastalo vsled nesrečnega izida državnozbornske volitve. Pričakovati je bilo, da bo de v pomirljivem zmislu vplivalo dejstvo, da so oblasti ostro posegile vmes; ni tako: ljudstvo se ne more pomiriti, ker je razburja misel, da je zgubilo svojega jedinega zagovornika, svojega očeta. Ljudstvo se je že tako uživel v misel, da je njega položeno tesno spojeno z javnim delovanjem gosp. Nabergoja, da niti misliti ne more, da bi kedaj moglo priti drugače. Tu vam vrvi in vrši v nezmanjšani meri. In le taktuemu in dobrohotnemu posredovanju gosp. namestništvenega tajnika Rebeke se je zahvaliti, da se niso dogodili daljnji izgredi. Namesto izgredov prireja ljudstvo patrijotiske demonstracije. V nedeljo na večer je ljudstvo hodilo v sprevodu z avstrijsko in narodno trobojnico. Meščanov je bilo mnogo v Barkovljah, kateri so odšli že o belem dnevu. Na tem pa trpe jedino le oni gostilničarji, ki niso naši. Ti moze so pleli šibo okoličanom — a šiba tepe sedaj njih same.

S Proseka nam poročajo: Kakor smo že poročali, je vladala tu na sv. Jožefa dan velika razburjenost, ki se je menjavala s pojavi potrti sti. Za hip je zavladala nadgrobna tišina, toda vsaki najmanjši šum spravil je pokonci vse ljudstvo. Ko je šel skozi Prosek oddelek vojakov, na poti v sv. Križ, je ljudstvo prirejalo burne ovacije vojakom ter je vsklikalo: Živela Avstrija! Živel naš cesar! — Ovacije vojakom, ovacije rodoljubom, zbiranje ljudstva na vseh krajih, patrolje vojakov, hodeče po ulicah gori in doli, šumenje in vrvenje množice: kdor je videl vse to, menil je, da sanja vsled razgrete fantazije. Zapovedano je bilo, da se ob 8. uri zvečer morajo zapreti vsi lokali. Menimo, da ta odredba ni bila posebno primerna. Kajti zavladala je tema po vasi, ker so razbite vse ulične svetiljke. Nastala tema je še bolj vznemirjala ljudstvo. Ko so se zaprli lokali, zbralo se je na ulicah vse: moze, fantje, dekleta, žene z otročiji v naročji. Ljudstvo je hotelo v sprevodu na Kontovelj kakor prejšnji večer, toda to nakano so preprečili vojaki in orožniki. Na srečo to noč ni bilo nadaljnjih izgredov, na čemer je zahvaliti previdne rodoljube in zares taktno postopanje vojakov in orožnikov. Ljudstvo se je zadovoljilo s tem, da je po proseških ulicah prepe

valo cesarsko himno in narodne pesmi. Po obhodu po vasi se je ljudstvo ustavilo na glavnem prostoru in je prepevalo pozno v noč. Orožniki in vojaki niso ovirali ljudstva v prepevanju. Za vsako pesmijo so zagromeli živio-klici in klici ogorčenja na adresu odpadnikov.

Pohvalili smo orožnike, povdariti pa moramo jedno izjemo; ta je stražmešter Zamarchi. Ne bi hoteli reči, da je postopanje tega gospoda vplivalo pomirljivo. Naši rodoljubi so brzojavili o tem namestništvu, s prošnjo, da bi isto poslalo gori komisarja. Namestništvo je ugodilo tej prošnji v toliko, da je došel na Prosek še jeden nadporočnik, imenovani gospod stražmešter pa je moral oditi v sv. Križ.

Tako je bilo na sv. Jožefa dan. V soboto ni bilo posebnih dogodkov, le zvečer se je ljudstvo hotelo zbirati na glavnem trgu, česar pa niso dovolili vojaki. V nedeljo predpoludne je bilo mirno, tem živahneje je bilo kasneje popoldne. Proti večeru je zopet prekipelo ogorčenje in je bilo tudi demonstracij pred hišami odpadnikov. Prihitelo je na trg 6 orožnikov, ki so opominjali ljudstvo. Ljudstvo pa je zopet jelo prepevati in vsklikati ter jeden del se je potem, napotil proti Kontovelju. Sledili so jim orožniki. Med tem je polstotnije vojakov zasedlo trg na Proseku in javni lokali so se zaprli. Ljudstvo se je jelo zopet nabirati in demonstrirati proti okrajnemu načelniku Vidusso, ali prepričevalnim besedam domačih rodoljubov in dobrohotnim opominom orožnikov, zlasti vrlega domačega stražmeštra g. Logarja, se je posrečilo spraviti ljudstvo v hiše.

Od sv. Ivana nam poročajo: Gospod urednik! Takih pojavov dušnega razburjenja nismo videli še nikdar med našim ljudstvom. Vse občuti vso težo nesreče, ki nas je zadela. Vse trdi, da ne more ne spati ne jesti od četrtega sem. Ali razburjeni niso le možje, ampak tudi žene. Poslednje vspodbujajo možke neprestano. Toda konstatovati moramo, da srd se ni malo ne obrača proti Italijanom, ampak jedino le proti domačim odpadnikom. V soboto zvečer so ljudje razbili vsa okna na hiši nekega odpadnika. Naši prvaki morajo upotrebljati vso svojo zgovornost, da mirijo ogorčeno ljudstvo.

Iz Bazovice in Lonjerja nam poročajo o silnem ogorčenju zoper odpadnike. Celó otroci da proganjajo otroke odpadnikov. Odpadniki se morajo skrivati pred ogorčenim ljudstvom. Tudi tam kipi na vseh koncih in krajih, tudi tam občutijo vso težo udarca, ki nas je zadel. Nikdar še se Bazovica ni čutila tako solidarno z ostalo okolico, kakor se čuti sedaj. To je tolažba v naši žalosti.

Na Opčinah so ljudje jokali po cestah in le posredovanju gosp. posl. Ivana Goriupa se je zahvaliti, da ni prišlo do hudega.

V istem zmislu se glase poročila iz Škedenja in Rojana in danes smemo reči po vsej pravici, da je okolica naša in solidarna.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je deroval g. F. K. 5 gl. z nado. v boljšo bodočnost.

Lahonska surovost. Iz Boršta nam pišejo: V soboto sta bila v Kopru tukajšnja posestnika Anton Kosmač in Ivan Žerjal. Ko sta opravila svoje posle na sodišču, je odšel Žerjal iz mesta, Kosmač pa v hlev po konja. Komaj je došel z vozom do izhoda iz mesta, planilo je nanj nekoliko surovežev, ki so bili skriti v neki kovačnici. Kar cela ploha kamenja se je vsula na siromaka Kosmača. Le-ta je dobil nad 40 kamenov v svoje telo, na sredo ga je zadel le jeden kamen v glavo in sicer pod oko, tako, da ni mogel spregledati nekoliko časa. In ubili bi ga bili, da ni z vso silo nagnal konja. Tudi na Žerjala, ki je šel peš iz mesta, so navalihi kamenjem, ali pobegnil je in se srečno otel.

Take reči se dogajajo sedaj v Kopru pred očmi slavne politiške oblasti. Menimo, da bi bila dolžnost c. kr. okrajnemu glavarstvu, gledati na to, da bodo naši ljudje varni svojega življenja vsaj tedaj, kadar prihajajo na c. kr. oblasti po svojih opravkih. In če pa to res ni mogoče, če res ne more nikdo do živega objestni in predrzni laški gospodi, potem pa prosimo slavno vlado, naj vendar enkrat izpolni našo željo po odcepljenju od Kopra in naj nam ustanovi ekrajno sodišče, kjer

hoče v Bregu. Kjer hoče, samo da nam ne bode trebalo zahajati med one, ki nas — sovražijo.

Iz Kopra nam pišejo: Tukaj pošiljam Vašemu cenjenemu listu nekaj malega o zavednosti nas, slovenskih žen in o surovosti tukajšnjih domačinov, posebno pa žensk lahonskih.

Dne 16. marca je bila volitev za IV. kurijo v Kopru. Ko je bil naznanjen izid volitve, so prišli slovenski volilci iz dvorane ter so usklikali: „Živela slovenska Istra!“ Potem so mirno stopili na vozove. Ko so bili vsi na vozeh, zaplapolale se naenkrat tri prekrasne in velike slovenske zastave, in potem še polno majhnih. Italijanaši, zazrši našo trobojnico, so zatulili: „Luogo perebe passa Francesi e Croati colle bocce storte“ (Prostor, ker sedaj gredo Francozi in Hrvati z razbitimi ustmi.) Me Slovenke pa smo vskliknile: „Živeli Slovenci, živeli naši prvoboritelji, živela slovenska zastava!“ Tedaj nas je obstopila družal, sestoječa skoraj iz samih žensk in nas začela psovati s temi besedami: „Varda Croate, ščave, varda roba de Galera!“ Me pa smo vskliknile: „Živela naša panjoka“ (t. j. kruh, ki ga dobivajo v kaznilnici.) Zvečer po volitvi so pa neki Slovenki razbili vsa okna. Zabeležili so nas Lahoni s priimkom in imenom v črno knjigo z rudečimi črkami. Slovenke se sedaj ne smemo skoraj prikazati iz hiše, ako nočemo, da nas napade lahonska družal. To se lahko prepričate iz sledeče dogodbe:

Dne 19. marca zvečer ob peti uri je šla neka Slovenka po svojih opravilih. Med potjo je srečala neko poitalijančeno Hrvatico in jo pozdravila rekši: „Dober večer“. Ona pa je odgovorila v laškem jeziku: „No se parla piu ščavo!“ Slovenka jo je pa prišla za obleko, ki je bila taka, kakoršno nosijo okoličanke in jo prašala: „In ta obleka ni slovenska?“ Mesto vsacega odgovora je Lahonka prišla Slovenko za vrat, tako, da se je Slovenka komaj rešila.

Take so razmere, v katerih morajo živeti Slovenci v Kopru. Zavedna Slovenka.

Iz Celovca nam pišejo: Volilni boj je končan in sedaj se prične zopet rednejše in mirnejše delovanje. Koroški Slovenci smo po mnogoletnem trpljenju in trudopolnem delovanju prišli vendar enkrat do tega, da moremo poslati na Dunaj v državni zbor svojega lastnega poslanca, in to v častiti osebi prezasluznega in ljubeznjivega gospoda stolnega školastika in kanonika Lamberta Einspielerja, pravega in najboljšega sina našega slovenskega naroda.

Huda je bila borba in pot borbe postlan nam je bil s trnjem od vseh strani. Nasprotstva, ki so s početka nastala celo med nami Slovenci gledé kandidatov, so se, hvala Bogu, kmalu ublažila in dela smo se poprijeli vsi s podvojeno silo ter si složno izvojevali zmago. Ta zmaga pa je za nas koroške Slovence vitalnega pomena. Zatorej je tudi veselje nad zmago veliko in vsestransko, a ne samo med nami in našim ljudstvom, marveč tudi po drugih pokrajinah ostale Slovenije, kar nam pričajo mnogoštevilne brzojavne čestitke, ki so nam došle in po katerih nam izražajo naši bratje svojo radost nad lepim uspehom. S to izvolitvijo smo koroški Slovenci pokazali, da še nismo mrtev list na drevesu Slovenije, da še živimo in se vklub vsemu nasilstvu probujamo in razvijamo. Bog daj srečo tudi v prihodnje!

Dne 17. t. m. priredil je slovenski klub v dvorani pri Sandwirthu v Celovcu svojemu novemu poslancu na čast slavnostni večer, ki je bil mnogobrojno obiskan in se je izvršil prav po domačeveselo. Navdušeni govori in neštevilne napitnice, ki so ponajveč veljale novoizvoljenemu gospodu državnemu poslancu, so pričale jasno, kako veselje in kaka radost da vlada nad to zmago v prsih vseh dobrih Slovencev. Pevci so neutrudljivo prepevali ter zbrano občinstvo kar najbolje zabavali. Brzojavni pozdravi so došli od raznih strani: iz Dunaja, Gradca, Trsta, Gorice, iz Istre, iz Kranjskega, spodnjega Štajerja in iz Koroškega; iz vseh so odmevali navdušeni, priradni pozdravi. Nekaj pa nas je presenetilo. Ona stranka, ki nosi svojo skrb za naš narod najbolj na svojem praporu, ki najbolj povdarja duševni prospek slovenskega ljudstva, ki se tako samozavestno kreta v sredotočji Slovenije, ona stranka, ki je v prenapetem strankarstvu pozabila pravi smoter našega medsebojnega programa, potegovati se po vsi moči za národni razvoj in

prospeh, le ona se nas ni spominjala, namreč „národna stranka“. Razun uzornega rodoljuba in župana stolnega mesta Ljubljane, g. Ivana Hribarja, ni se naše zmage iz tega tabora spomnil nikdo drugi. S tem je pokazala jasno, da je z nami Slovenci na periferiji popolnoma odračunila, in mi si zapomnimo ta pojav.

Kdor je prijatelj národa, se veseli vsakega napredka; ta stranka pa je naš veliki napredek čisto ignorirala. Sama je kriva torej, ako izgublja simpatije med obmejnimi Slovenci. Po tej poti, ume se ob sebi, pa Slovenci ne smemo hoditi, ako hočemo priti kdaj do pravega svojega smotra, do zjedinjene Slovenije. Te trdnjave si ne smemo sam razbijati; dolžnost nas vseh je, pomagati zidati na temelju, da si jo postavimo prej ko mogoče. Tisti, ki se čutijo že bolj svobodne, ne smejo pozabiti tistih, ki ob mejah stražijo, trpijo in ječijo pod kruto silo in pestjo skupnih naših sovražnikov.

Opozorjamo naše čitatelje na današnji inserat „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija jako zanimiva.

Koledar Danes (23.): Viktorijan muč.; Miklavž F., muč. — Jutri (24.): Gabrijel, arhangelj; Epigmenij, muč. — Polna luna. — Solnce izide ob 6. uri 6 min., zatoni ob 6. uri 9 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri jutraj 11 stop., ob 2. pop. 17 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 20. t. m.:

Dunaj	60,	7,	72,	1,	4.
Gradec	59,	18,	22,	61,	42.

Iz malomestja.

Spisal K—k.

(Dalje.)

„Klanjam se, gospodičina!“ pozdravil jo je. „Dober dan, gospod Bojajev!“ je odvrnila Sabina in ga pogledala koketno.

„Prišel sem se posloviti“.

„Ali res? Ni mogoče! Kdaj odidete?“ dejala je žalostnim glasom.

„Prosim, gospodičina“, odvrnil je Ivan Bojajev s sarkastičnim nasmehom, „ne hlinite se tako žalostno, ker vem, da se tako veselite, ker odhajam, da — —“

„Ne govorite mi tako, gospod Ivan!“

„Da, da, veselite se“.

Položil je klobuk in rokavice na mizo in sel. — Še enkrat je ponovil:

„Da, da!“

„Ah!“

„Prišel sem se posloviti . . . Drugega vam ne želim, kakor da se vrlo zabavate z nadporočkom Laszcinyem, svojim ljubljencem!“ Sabino je polila rudečica.

„Gospod, prepovedujem si kaj takega v svojem salonu!“ dejala je resno.

„Ha, ha, prepovedujete si kaj takega v svojem salonu! Há, há! A nekoliko več pravic vendar lahko prepustite svojemu nekdanjemu ljubljencu, katerega ste —“

„Gospod . . .“

„Pustite me, da završim! . . . Katerega ste vi zapustili, kateremu si se ti . . . ne . . . stese vi izneverili, o katerem ste vi govorili tako zaničevalno, takrat . . . ko ste imeli z nadporočnikom Laszcinyjem ponočni rendez-vous . . .“

„Gospod, vi ste — —“

„Naju poslušali, ste hoteli dostaviti . . . Da, da, poslušal sem vaju . . . a tega mi ne smete zameriti, ker je to bilo oni dan, ko ste vi poslali po Djadjenku drobno pisemce, katero je vendar pri svoji drobnosti pekncalo vso moje nade, upe! . . . Oh! . . . Da, da!“

Ustal je in korakal po sobi, ne zmené se za moderne zakone uljudnosti, poigraval se z nepravo cvetlico, sedaj z zavesami pri oknu, včasih je metnil z nogo ob tapeto, da se je zvila, včasih postal kerčevito stisnil roke in žarno pogledal Sabino.

„Ivan!“ Sabina ga je milo pogledala.

„Sedaj me zopet tako kličete, tako milo pogledujete kakor takrat, ko sem vam razodel svojo ljubav!“

„Ah!“ Hinavsko si je pokrila svoj obraz z rokama.

Toda ne bom vas mučil! Le toliko vam povem, da grem na Dunaj z upanjem, da se mi zaceli rana, katero ste mi zadali v!“

„A prosim . .“

Klanjam se, gospodičina! Zdravstvajte!“

Odšel je mirno. Potolžil se je. — Poiskal je še Ksanderja Zopkina, poslovil se tudi od njega in nato odšel domov, odkoder je odšel kmalu na kolodvor ter se odpeljal z brzovlakom na Dunaj. Čez dva tedna je odšel za njim tudi Zopkin.

VII.

Minolo je sedem let. Zopkin Ksander je postal sodnijski pristav in se oženil z Angelo; njegovi starši so že umrli. Bojajev Ivan je bil tudi že zdravnik v glavnem deželnem mestu. —

Zima je bila. Ivan Bojajev je obiskal svojega prijatelja in njegovo ljubezno ženko.

Sedela sta sama v sobi.

„Da, da, Ksander“, je začel Bojajev: „tebi se lepo godi! Imaš svoj dom, svojo ženo, otroke, vesele ure prebijaš v krogu svoje družine. A kako srečo imam jaz?! Prebivam v najetih stanovanjih, jem v gostilnici, trudim se z bolniki... ah! vsega tega sem že sit! . .“

„Ne govori mi tako, Ivan! Bodi vesel! Vse imaš, kar hočeš, a ti si vendar tako nezadovoljen. Povedi mi rajši o moji sestri, o Sabini, saj si mi obljubil! Ničesar mi še ni pisala, štiri leta ne, odkar je pobegnila z Laszcinyjem iz rojstne svoje hiše. Starši niso dovolili, da bi se omožila z lahkomiselnim Laszcinyjem . . no, saj veš sam vse . . . Povedi mi vendar kaj, zmeraj odlašaj! Pripravljen sem na vse, vem, da bo slabo poročilo!“

„Da, da, dosti slabo! . .“

„No, povedi!“

(Zvršetek pride.)

Najnovejše vesti.

TRST 3. Danes se je dogodilo nečuvstvo nasilje. V seji mestnega sveta je bila na dnevnem redu verifikacija volitev. Volitve Frana Dollenza, Alojzija in Ivana Goriupa, Ivana M. Vatovca in Frana Kosca potrjene; Nabergojeva pa uničena vzlic temu, da je verifikacijski odsek predlagal odobrenje in da ni bilo nikakega protesta proti volitvi. A sedaj se je dogodilo nečuvstvo: člani istega odseka niso glasovali za odobrenje. Svetovalec Ivan Goriup je protestoval proti takemu postopanju, rekši, da to je zaušnica vsej okolici. Slovenski svetovalci so se obrnili brzojavno do ministra-predsednika s prošnjo, da jim izposluje avdijencijo pri Njeg. Veličanstvu.

Trst 22. Tudi trgovinska zbornica je izvolila progressovca svojim državnim poslancem mesto dosedanjega poslanca Stalitzza. Izvoljen je veletržec Basevi. To se je dogodilo po prizadevanju barona Reinelta, ki je z vso svojo prtljago prešel v progressovski tabor. (Glej političke vesti.)

Poreč. Veleposestvo istrsko je izvolilo dra. Ivana Petra Gambinija svojim državnim poslancem.

Dunaj 22. Nabergoja srčno sožalje, tržaškimi okoličinam in Istranom zahvalo; društvu „Edinost“ priznanje! Slov. dunajski akademiki.

Dunaj 22. Njegovo Veličanstvo je v sprejelo včeraj avstrijskega in ogerskega ministra-predsednika in ministra za vnanje stvari Goluhovskega.

Rim 22. Dosedaj je izvoljenih: 297 pristašev vlade, 70 konstitucionalne opozicije, 17 radikalcev, 16 socialistov, treba 46 ožjih vlitev; 61 rezultatov še ni znanih.

Poslano*)

Molim Vas lepo, gospodine Uredniče, da u svom listu dadeate mjesto sljedećim redkom:

U 32. broju „Edinosti“ meni nepoznati, jer nepodpisan, dopisnik napada na moje patriotske osjećaje, veleć da su Rukavčani htjeli glasovati za mene mjesto dra. Matka Laginje, al da sam ja u zadnji hip izjavio, da neprimam kandidature, jer da je ta bila za mene „kiselo grozdje“.

Iz sjegurnog dakle zakloništa anonimnosti napada na mene dopisnik.

Ne „kiselo grozdje“, moj junače vrli, već moje ustaljeno patriotsko čuvstvo zvalo me prošloga mjeseca febrara do dva puta u Rukavačke strane, gdje sam osobno i ustmeno, živom rieči, u skupu stotine ljudi, na otvorenom javnom mjestu preporučivao kandidaturu dra. Matka Laginje jer, rekoh, to je čovjek prama kojemu sam ja u tih javnih poslih maleno diete prama velikomu gorostas, čovjek u kojega sa potpunim pouzdanjem može i mora gledati naš narod čovjek, za koga držim da ga je u današnjih prilikah upravo Božja Providnost rodila našem narodu!

Nisam tuj ja, kako piše dopisnik, samo „za sada“ odklonio svoju kandidaturu, nego rekoh da nebi niti

*) Za stvari pod tem naslovom uredništvo le toliko dogovarja kolikor mu postava velova.

sada niti i kada, dok je meni na ramenu glave, primio kandidaturu proti bilo kojemu od muževah, današnjih naših narodnih zastupnikah, koji kao sijajne zvijezde svetle na obzorju našeg neba u Istri. — Našao sam za potrebno, pak sam i govorio o hrvatskom imenu, ter rekoh da neću niti ja niti moja djeca zvati jezik naš drugim doli hrvatskim. Ja sam Istarski Hrvat! sa ponosom i žarom moje duše kličnukh do tri puta, odriešito i bistro!

Iza toga, tekom izborah, obraćao sam se opetovno i pismom i telegrami, kamo sam držao za shodno u interesu svete naše narodne stvari.

Što učinih, učinih vršeć skromno svoju rodoljubnu dužnost, pak i nezahtjevam hvalenit priznanja, al držim da imam pravo zahtijevati od svakoga, pak i od anonimnog dopisnika, da barem nevriedja moje patriotske osjećaje.

U momentu divnom, gdje naš narod širom Istre hrli na bojište a prot dušmaninu svoga imena, u času gdje palim vošćenice na prozorih svoga stana, i izvješam hrvatsku trobojnicu iznad dvoglavog orla mog tabelionata, nemogu dostupiti uvriede na čuvstvo, koje mi je nada sve sveto! nemogu dopustiti da m radi crne klevete tobožnje izdaje naroda, na domaćem ognjištu od ljute boli zakuka moja starica majka!

Želim bo, vjekom ostati samo prosti i skroman vojnik, al vjeran sin svoga hrvatskoga naroda.

Rekoh — pak neka sudi moj narod il u njegovu ime dični zastupnici Laginja i Spinčić, kojih se ja sudu bezprizivno pokoravam.

Podgrad, 19. marča 1897.

Dubrović Franjo,
Notar.

Izjava.

Ker se širiše glasovi, da sem jaz agitiral in podkupaval v prilog kandidatu Mauronerju, izjavljam tu svečano, da sem toliko sam glasoval za našega kandidata Nabergoja, kakor sem tudi uplival na druge dvomljive, da bi glasovali za našo stran. Mislim, da to še ni noben dokaz, da sem se jaz izneveril naši stvari, ako sem občeval s tem ali enim o katerem se govori, da je glasoval za Mauronerja. Namen pri tem mi je bil najbolji, namreč ta: da bi dvomljive pridobil za našo stvar — kar lahko dokazem s pričami. Ako mi kdo more dokazati kaj drugega, naj le pride z resnico na dan!

Slednjič izjavljam svečano: da sem se rodil Slovenec in da Slovenec ostanemo za vedno jaz in moja družina.

Na Kontovelju, dne 21. marča 1897.

Jakob Cijak,

sodni poverjenik na Kontovelju.

Mestnim čitateljem našega lista

naznanjamo, da smo znova dali natisniti sobotno večerno izdanje, katero je pošlo, v primerem številu, ter da vsakdo lahko kupi sobotno večerno številko v tabakarnah g. Lavrenčiča, Bergamini, Pipana in Corradini.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljublan (Dunajska cesta)

katero so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k Vis. pr. jasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje

Stefanije

Steklenica velja 20 kr.

Trgovinske brzovjavke in vati.

Barimpotta. Pšenica za jesen 7.25 7.27 Pšenica za spomlad 1897 7.91 do 7.92 Oves za spomlad 5.80—5.85. „ „ spomlad 5.43—6.43. Koroza za maj-juni 1897. 3.61-3.63 Pšenica nova od 75 kil. f. 8.15—8.20 od 70 kilo. 8.25—8.30 „ „ od 80 kil. f. 8.30—8.35 od 81. kil. f. 8.35 8.40 „ „ od 82 kil. f. — — — — — „ „ 6.10—8.10 prosa 5.65—6.10

Dobre ponudbe, povpraševanje bolje, prodaja 35000 met. st. nekoliko nč. dražje. Vreme: oblačno.

Praga. Narodni tržniški bor. 12.02 do 12.05. Za maj f. 12. — jako stalno.

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trstu s carino vred. pripisanih prouj f. 31.50 31.75 Concase 33.75 — — — — — „ V glavah sodih 36. —

Havre. Kava Santos good average za mare 54.50 za juli 55.50 silno mlačno.

Hamburg. Santos good average za mare 44.75 za maj-45. —, za september 46. — za december 46.25 mlačno.

Dunajska borza 21. marča 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	100.90	101.05
„ „ v srebra	100.90	101.05
Avstrijska renta v zlatu	122.60	122.60
„ „ v kronah	100.80	100.80
Kreditne akcije	358. —	357.10
London 10 Let.	119.70	119.70
Napoleoni	9.53	9.52 1/2
20 mark	11.72	11.72
100 Ital. R.	45.05	45.05

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domači pridelki.

	Cena	od for.	do for.
Pišol: Koks	100 K.	10. —	10.25
Mandoloni	—	8.50	8.75
svetlorudeči	—	6.50	7. —

temnorudeči	—	6.50	7. —
kanarček	—	8. —	8.95
bohinjski	—	8. —	8.25
beli veliki	—	8. —	8.25
„ mali	—	7.25	7.50
zeleni, dolgi	—	5.50	—
„ okrogli	—	6. —	—
mešani hrvatski	—	6. —	—
štajerski	—	65. —	70. —
Maslo fino štajersko	—	8.75	—
Ječmen št. 10	—	9.75	—
„ 9	—	11.50	—
„ 8	—	5.25	5.50
Zelje kranjsko	—	2.50	2.70
Bepa	—	9. —	9.25
Krompir	—	58. —	59. —
Proso kranjsko	—	49. —	50. —
Leča kranjska	—	161. —	163. —
speh ogerski	—	172. —	173. —
Mast	—	182. —	184. —
Kava Moca	—	166. —	168. —
Ceylon Plant. fina	—	149. —	150. —
„ Perl	—	141. —	143. —
Portorico	—	143. —	144. —
Java Malang	—	—	—
Guatemala	—	—	—
San Domingo	—	—	—
Malabar Plant	—	—	—
„ native	—	—	—
Laguayra Plant	—	—	—
„ native	—	—	—
Santos fini	—	120. —	124. —
„ srednje fini	—	118. —	120. —
„ srednji	—	108. —	110. —
„ ordinar	—	100. —	102. —
Rio oprani	—	—	—
„ najfiniji	—	12. —	128. —
„ srednji	—	110. —	114. —
Sledkor Centrifugal I. vrste	—	31.50	32. —
Concase	—	34. —	—
„ v glavah	—	35.25	35.50
razkosani	—	35. —	35.25
Riz italijanski fini	—	23.75	24.25
„ srednji	—	23. —	23.25
Japan fini AAA	—	17.25	—
„ srednji	—	16.75	—
Rangoon extra	—	13. —	13.50
„ I.	—	11. —	11.50
„ II.	—	10.25	10.50
Petrolej ruski v sodih	—	19. —	—
„ v zabojih od 29 kil.	—	6.15	—
Olje italijansko najfinije	—	65. —	66. —
„ srednjefino	—	62. —	64. —
bombažno, amolik	—	28. —	29. —
dalmatinsko	—	31. —	32. —
Limoni Mesinski	—	3. —	5. —
Pomaranče	—	3. —	5. —
Mandoljni Dalmatinski	—	57. —	59. —
„ Bari	—	62. —	64. —
Pinjoli	—	87. —	89. —
Roziči Dalmatinski novi	—	—	—
„ Pulješki	—	7.75	8. —
„ okve Pulješke	—	11.25	11.50
„ Grške v venčih	—	14.25	14.50
Sultanine	—	46. —	54. —
Vamperli novi	—	28. —	29. —
Gibbe	—	39. —	41. —
Polenovke srednje velikosti	—	46. —	47. —
„ velike	—	45. —	46. —
„ male	—	47. —	48. —
Slaniki v velikih sodih	—	—	—
„ 1/2	—	4. —	—
Žveplo	—	6. —	—
Modra galica	—	25. —	26. —

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček

V Gorici, Gospodska ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik, cena gl. 4.40. — „Primorec“ vsakih 14 dni, cena 80 nvč. — „Slovenska knjižnica“, v mesečnih snopiščih po 18 nvč., naročnina za jedno leto gl. 1.80. Doselej izšlo 56 snopišč. — „Knjižnica za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopiščih po 25 nvč., za naročnike 20 nvč. Doselej izšlo 23 snop. — „Materino delo za Boga in domovino“, 70 nvč. — roman „Bele noči“, 25 nvč. — „Venec slovenskih povestij“ 55 nvč. — „Rutarjeve črtice o pokn. grofiji Goriški in Gradiški“, 55 nvč. V Trstu prodaja prve tri tabakarnar M. Lavrenčič, nasproti veliki vojašnici in tudi tabakarna Pipan v sprehodu Ponte della Fabra, na kar opozarjamo Slovence v Trstu in okolici.

Rojaki pozor!

Via delle Poste, št. 3 nasproti Pitschnu

odpri sem

novo pekarno in sladšćicarno.

Kruh, svež vsaki čas, bel, fin 14 nvč. K.
„ z mlekom 16 in 18 „ „
„ z maslom 20 „ 24 „ „
Moka najfinjša 14, 16, 18, 20 in 24 nvč. kilogr.
Imam specialitete: ruski in kineski čaj, sladšćice kavo in čokolado ter biskvite Antona Gatti. Na dom pristo! Pošiljatev od 5 kil. naprej le proti povzetju. Cene imam nizke, da nikjer ni takih; priporočam se Vam rojaki udanostno A. Širca.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:
Velezanimivo potovanje preko Kasele in okolice v Virmenbergu pogled na hišo bajk bratov Grimm, Wilhelmshöhe, ječo Napoleona III.

Ustoppnina 20 novč. otroci 10 novč.